

[Aksel Larsen.]

Argumentation, som Regeringens Repræsentant i dette Møde har fundet sig foranlediget til at anvende — eller har taget sin Tilflugt til.

Jeg gaar saa over til det, vi kalder den egentlige Nakskov-Sag; det er Spørgsmaalet om Maj-Demonstrationen i Nakskov, den Kendsgerning, at under en socialdemokratisk Regering forbydes Arbejdernes 1. Maj-Demonstration i Nakskov, den, de har gennemført gennem 32 Aar. Den bliver i Henhold til, hvad her er oplyst, forbudt med den gennemsigtige Motivering, at da der er Mulighed for, at Agermose har med Sagen at gøre, er det for farligt at tillade den. Agermose har selv, som det fremgaar af Sagen i øvrigt, oplyst for Politiet, at han havde ikke noget med det at gøre, saa det Argument tæller altsaa ikke, og der bliver kun staaende tilbage den Kendsgerning, at Arbejdernes 1. Maj-Demonstration i Nakskov blev forbudt i 1931. Medens Socialdemokratiet i 32 Aar havde kunnet demonstrere i Fred i Nakskov som andre Steder, saa blev Arbejdernes Demonstration forbudt i 1931, da Socialdemokratiet ikke mere ønskede at demonstrere, og da Kommunisterne derfor organiserede Demonstrationen!

Men det er ikke det eneste Tilfælde, hvor noget saadant er sket. Det samme er sket andre Steder; f. Eks. i Aarhus, i Landets næststørste By, med et socialdemokratisk Byraad som i Nakskov, er Arbejdernes Maj-Demonstration blevet forbudt af Politiet med den socialdemokratiske Regerings Billigelse. Det eneste Argument, der egentlig anføres til Forsvar for de Domme, som er afsagt under den Retssag, der har været, for den Maade, de dømte er blevet behandlet paa, er Argumentet: nogle af dem har været tidligere straffet, men intet som helst om selve Sagen. Det fortælles ganske vist i Henhold til de Rapporter, Justitsministeren citerede, at det er den ophidsede Befolkning i Nakskov, der voldsomt har overfaldet det uskyldige Politi, der til Slut kun bestod af een Mand, og han græd. Men noget helt andet siger jo Vidneforklaringerne for Retten saavel som de lokale borgerlige Blade i Nakskov, der ikke kan beskyldes for at være kommunistvenlige, f. Eks. „Tidende“.

Dette Blad beskriver Begivenhederne paa Torvet, som følger; jeg anmoder Formanden om Tilladelse til at citere, „Tidende“ skriver:

„Endnu holdt Betjentene sig fuldstændig i Ro. Det var Stilhed før Stormen. Faa Minutter efter sang Kniplerne over Rygstykkerne, og Hyl og Skrig

flængede Luften. Inspektionsbetjenten kommanderede: Kniplerne frem! og det lod Betjentene sig ikke sige to Gange. Som paa Tælling fløj Gummistavene op af Lommerne, og saa gik det løs. Med drøje Klask susede Kniplerne ned over Kasketdrengeens Rygstykker. Svup sagde det hver Gang“

o. s. v. Det er tilstrækkelig Oplysning om, hvad der foregik den 1. Maj. Det var ikke Politistyrken, der paa Trods af, at den bestod af 8½ Mand, var underlegen.

Saa kommer Arbejderprotestmødet. Politiet forbyder en 1. Maj-Demonstration, fordi der er en Mand i Byen, der hedder Agermose, og dernæst tillader det et Protestmøde næste Dag paa Trods af, at samme Agermose endnu er i Live. Hvad sker? Ifølge Bladenes Udsagn kom en fredelig Demonstration gaaende ude fra Anlæget, og — jeg anmoder atter Formanden om Tilladelse til at citere, det er denne Gang „Vestlollands Avis“ for 3. Maj —:

„neppe havde Demonstranterne rundet Hjørnet ved Nybrogade, før Politistyrken med dragne Knipler løb skraat over Gaden fra Politistationens Hovedindgang, hvorefter der blev givet Ordre til Fremmarch. Der blev affyret flere Advarselsskud i Luften, og da Politiet stødte sammen med Pøbelsværmen, opfordrede Inspektionsbetjent Olesen den i Kongens og Lovens Navn til at opløse sig. Svaret paa dette Udraab“ o. s. v.

Der er Betjente i Nakskov, der for Retten har følt sig foranlediget til, da de har læst Aviserne, at forklare, at Inspektionsbetjent Olesen tre Gange, som der staar i Grundloven, sagde: I Kongens og Lovens Navn; men Inspektionsbetjent Olesen, som derefter afhørtes, erklærer selv, at han ikke fik Tid til det. Han fik lige raabt: Stands, og derpaa begyndte man at slaa løs. Imidlertid foreligger der tilstrækkelig mange Udsagn, ogsaa fra private Vidner, om, at det var Politiet, som kom løbende fra Politistationen med dragne Knipler, og hvad angaar Stenregnen, kunde den ikke begynde, før Demonstranterne var drevet ned til Havnen, hvor Stenfiskerne havde deres Losseplads, og hvor Demonstranterne fik fat i de Sten, de anvendte mod Politiet.

Men Forholdet er det stik modsatte af, hvad der her af Justitsministeren skildres, og hvorfor de anklagede er dømt. Det var Politiet, som styrtede løs paa den fredelige Demonstration, som derpaa, trængt ned til Havnen, satte sig til Modværge. Jeg skænker Retten, og jeg skænker ganske Regeringen Argumentet om den frygtelige Træknippe,